

ИВАНЧО И ИРИНКА НАРОДНА ПЕСЕН

chitanka.info

Иванчо дума Иринки:
— Иринке, либе Иринке,
я давай ръка, прощавай —
аз ще на Сливен да ида,
на Сливен, на панаиря,
сливненска мома да взема,
че знаят тънко да предат,
и още секнато да тъкат,
тънки янови да тъкат
с турунджиени кенари.
Иринка дума Иванчо:
— Иванчо, либе Иванчо,
бре ходи, либе, къде щеш,
бре либи, либе, коя щеш,
и аз не ще остана
със мойта хубост и младост,
със мойто мъдро ходене,
със мойто ниско гледане.
Като Иванчо замина,
и Иринка се сгодила,
сгодила и оженила.
Тамам под було стоеше,
Иван на порта хлопаше
и на Иринка думаше:
— Иринке, либе Иринке,
ела ми, либе, отвори!
Иванчо вкъщи влизаше
и на Иринка думаше:
— Клетата му душа, проклета,
който се с либе шегува,
либе си шегата не знае!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.